U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **S. B.**, zastoupen Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem, se sídlem Příkop 838/6, Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2010, č. j. 10 Ca 236/2008 - 33,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce S. B. domáhá u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by byl zrušen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2010, č. j. 10 Ca 236/2008 - 33, a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze (dále také „městský soud“) napadeným rozsudkem ze dne 26. 4. 2010, č. j. 10 Ca 236/2008 - 33, zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 2. 9. 2008, č. j. CPR-7461-1/ČJ-2008-9CPR-C261, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a současně potvrzeno usnesení Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Znojmo ze dne 25. 3. 2008, č. j. CPBR-00192/ČJ-2008-68PZ-CI, o zastavení řízení ve věci žádosti o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky. Městský soud při svém rozhodování vyšel z toho, že ust. § 87b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) je podle povahy své dispozice právní normou přikazující. Je-li žadateli přikázáno podat žádost o povolení ve lhůtě 3 měsíců od vstupu na území České republiky, je zároveň zakázáno podat žádost v jiném časovém úseku. Žádost podaná po uplynutí zákonem vymezené lhůty je zjevně právně nepřípustná a je tak dán důvod pro zastavení řízení podle ust. § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Speciální úprava zastavovacích důvodů stanovená v zákoně o pobytu cizinců nevylučuje možnost aplikovat zastavovací důvody obecně stanovené ve správním řádu. Konstrukce právních norem je v případě zastavovacích důvodů a v případě žádosti o povolení k přechodnému pobytu i k pobytu dlouhodobému obdobná. Podávání žádosti je formulováno v přikazovací normě a právní

norma upravující zastavovací důvod je pak v obou případech vystavěna na nedostatku dovolení. Městský soud neshledal v postupu správních orgánů nic, co by bylo možné označit za diskriminační či nepřiměřené. Shledal napadené rozhodnutí žalované souladným se zákonem, a žalobu proto jako nedůvodnou zamítl.

Proti tomuto rozsudku městského soudu podal žalobce jako stěžovatel (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost, kterou výslovně opřel o ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Stěžovatel v jediném stížním bodě doslova namítl, že: „*Základním a stěžejním pochybením správních orgánů byla v daném případě aplikace ust. § 66 odst. 1 písm. b) zák. č. 500/2004 Sb. Stěžovatel opakovaně zdůrazňuje, že podmínky zjevné právní nepřípustnosti žádosti, které jsou obsaženy v ust. § 66 odst. 1 písm. b) zák. č. 500/2004 Sb., a pro které lze řízení ve věci žádosti zastavit, musí být zřejmé již ze samotné žádosti. Typicky se jedná o žádost, k jejímuž projednání není příslušný žádný správní orgán. K aplikaci ust. § 66 odst. 1 písm. b) zák. č. 500/2004 Sb. musí dojít ještě před prováděním dokazování. Nalézací správní orgán však je k projednání žádosti o povolení k přechodnému pobytu věcně příslušný, přičemž také v řízení prováděl dokazování, a to minimálně výpisem z informačních systémů. V obdobných věci již rozhodoval Městský soud v Praze (sp. zn. 7 Ca 64/2008 - 22, 11 Ca 144/2008 - 27, 11 Ca 153/2008 - 11 a další), kdy dospěl k totožnému závěru na který poukazuje stěžovatel a rozhodnutí zrušil.*“ Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek městského soudu a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Před věcným přezkoumáním napadeného rozsudku se Nejvyšší správní soud musel nejdříve zabývat přípustností kasační stížnosti. Podle ust. § 104 odst. 4 s. ř. s. „*kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*“

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřípustný.

Kasační stížnost obsahuje jediný, výše citovaný stížní bod, který podle názoru Nejvyššího správního soudu nelze považovat za konkretizaci žádného z žalobních bodů. V žalobě byly obsaženy dva žalobní body. Stěžovatel v žalobě argumentoval především tím, že byl oprávněn podat žádost o povolení k přechodnému pobytu i po uplynutí tříměsíční lhůty stanovené v § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Okrajově pak stěžovatel v žalobě také namítl, že odmítnutí projednání žádosti je nepřiměřeným a diskriminačním opatřením a tím také porušením čl. 9 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES. S oběma žalobními body se městský soud řádně vypořádal.

Do své žalobní argumentace ve prospěch závěru o přípustnosti podání žádosti o povolení k přechodnému pobytu i po uplynutí tříměsíční lhůty sice stěžovatel vložil i větu v následujícím znění: „*Zjevná právní nepřípustnost nastane pouze v případě, že již ze samotné*

žádosti je zřejmé, že jí nelze vyhovět.“, tuto větu nicméně nijak nekonkretizoval a pokračoval ve své hlavní argumentaci. Nejvyšší správní soud má za to, že citovaná věta není žalobním bodem, z něhož by bylo patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (srov. ust. § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a vysvětlující judikaturu, zejména rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaný pod č. 835/2006 Sb.NSS). Tato věta je pouhým obecným tvrzením, aniž by bylo jakkoliv přiblíženo, jaký má toto tvrzení vztah ke konkrétní projednávané věci. Přiblížení činí stěžovatel až v kasační stížnosti. Teprve z ní je zřejmé, že podle názoru stěžovatele nemohla být jeho žádost zamítnuta pro zjevnou nepřípustnost, neboť správní orgán již prováděl dokazování, a nepřípustnost proto nebyla od počátku zřejmá. Z žaloby však nebylo možné takovou námitku nijak dovodit, a nelze tudíž ani městskému soudu vytknout, že se k ní nevyjádřil. Jelikož byla citovaná věta plynule zařazena do textu žalobní argumentace ve prospěch závěru o přípustnosti podání žádosti o povolení k přechodnému pobytu i po uplynutí tříměsíční lhůty, bylo možné pouze předpokládat, že toto obecné tvrzení má být jedním z podpůrných argumentů ve prospěch uvedeného závěru.

V kasační stížnosti uplatněný důvod tedy nenachází v žalobě ekvivalent. Stěžovatel se domáhá zrušení rozsudku městského soudu z důvodu, který neuplatnil v žalobě, ačkoliv mu v tom objektivně nic nebránilo. Na základě zásady *vigilantibus iura scripta sunt* lze proto po stěžovateli spravedlivě žádat, aby nesl nepříznivé následky spojené s neuplatněním uvedeného stížního důvodu již v řízení o žalobě (k tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008, č. j. 8 Afs 48/2006 - 155, publikován pod č. 1743/2009 Sb.NSS, či ze dne 22. 9. 2004, č. j. 1 Azs 34/2004 - 49, publikován pod č. 419/2004 Sb.NSS).

Jelikož stěžovatel neuplatnil svůj jediný stížní důvod v žalobě, ačkoliv tak objektivně učinit mohl, je kasační stížnost podle ust. § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná. Nejvyšší správní soud proto přistoupil k jejímu odmítnutí na základě ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. dubna 2011

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu